

augmentant també les places finançades mitjançant les prestacions vinculades al servei, de 1.906 a 6.565, és a dir, tres vegades i mitja més.

En ajuda a domicili la mitjana d'Espanya és un 5 del total de les persones majors que la reben. En la Comunitat Valenciana un 2. En 2015, 2.308 persones ateses. En 2022 n'eren 10.432. És a dir, 4,5 vegades més. A més, les persones cuidadores no professionals cobertes per a les prestacions de la dependència han passat de 20.965, en 2015, a les 75.685 en 2022, 3,5 vegades més.

En 2015 hi havia en els centres de dia de finançament públic 1.370 places i en 2022 n'havien 2.622, quasi el doble.

Jo sé que a vostés els molesta que els diguen estes xifres i que els pareix que jo vinc a vanagloriar-me de la gestió que hem fet del Botànic, però és que són xifres reals, són xifres de millora respecte al que hi havia en 2015. I això no es pot negar. Que falten moltes més places? Clar que sí. Però és que el que estem fent és: en primer lloc, ordenant el sistema; en segon lloc, el que estem fent és posar a disposició d'este sistema el pressupost que calga, d'on hem passat de poc més de huit-cents seixanta milions d'euros a vora els dos mil cinc-cents en este últim pressupost. Això, senyoria, és posar ordre a un sistema pervers que portava molts anys sense poder posar places a disposició de la ciutadania i, sobretot, és dignificar els serveis socials d'este xicotet país.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Avançem amb la següent pregunta, la número 1.292, que formula l'il·lustre diputat Alfredo Castelló, en nom del Grup Parlamentari Popular, al vicepresident segon i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica. Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Castelló Sáez:

Muchas gracias, presidente.

Ya ha escuchado usted, *conseller*, en la Conselleria de Igualdad y Políticas Inclusivas ocho años después están ordenando el sistema. Sería hora de que usted se pusiera también manos a la obra, por lo menos ordene en el sistema un poquito, ya que viviendas no se ven por ningún lado, a ver si ordenamos el sistema.

Hicieron un esfuerzo con el decreto de tanteo y retracto, aquello iba a ser una revolución, aquello generó expectativas, generó mucho revuelo, fue mucha propaganda y fue mucho intervencionismo, fue muy botánico, *conseller*.

Pero, de nuevo, esa montaña del Botánico parió un ratón que no ha servido para casi nada. Han hecho ustedes casi diez modificaciones de aquel decreto de tanteo y retracto a través de las leyes de acompañamiento, lo cual demuestra

que, una vez más, se les da fantásticamente bien hacer chapuzas. Después resulta que nos enteramos de que todos los años ustedes renuncian a miles de opciones de tanteo y retracto, entre 6.000 y 7.000 me han contestado a mí en solicitudes de documentación.

Es un decreto que, a pesar de lo que se puede leer hoy en la prensa, ustedes hacen algo así como el 5% a través de ese decreto de tanteo y retracto, y el resto se podía haber hecho con la legislación anterior. Pero, como le digo, en los publirreportajes esto no lo cuentan, no cuentan que en la anterior legislación se podía haber hecho el 95% y que esto ha sido un bluf, otro bluf más de su *conselleria*.

Tampoco cuentan, por ejemplo, en los publirreportajes que se publican hoy, que ustedes han dejado de invertir en tres años 56 millones de euros para la compra de vivienda. Tampoco lo cuenta, *conseller*.

¿Le parece, por lo tanto, un éxito todo esto que están haciendo ustedes, después de haber dejado de gastar 56 millones de euros para comprar vivienda, sea por el método que sea, o por el «a dedo», como utiliza usted habitualmente, o por el tanteo y retracto que se podía hacer con la legislación anterior? ¿Le parece un éxito, *conseller*?

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà el vicepresident i conseller de Vivenda, Héctor Illueca.

El vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Gracies.

Senyor Castelló, bon dia.

És un plaer tornar a aquesta seu a respondre les seues preguntes orals, i més quan, ho he de reconèixer, són tan oportunes.

Vosté em pregunta com valore el desenvolupament del Decret llei de tanteig i retracte i els efectes que ha tingut. I jo li confirme que el tanteig i retracte és una eina ben eficaç per l'ampliació del parc públic d'habitatges, i per això la valore molt positivament. I, li dic més, si vosté treballara per protegir el dret a l'habitatge, inclús des de les discrepàncies també ho faria, perquè, per molt que vosté insistisca, aquesta eina ha demostrat ser eficient per l'ampliació del parc públic d'habitatges. I li ho demostraré amb dades.

Des que vam aprovar el decret llei, hem adquirit 818 habitatges d'un total de 1.262 cases comprades, és a dir, el 64,8% dels habitatges que hem incorporat al parc públic ha sigut gràcies al tanteig i retracte, per un import mitjà de 56.645 euros enfront dels 60.290 de mitjana en els casos

dels mecanismes tradicionals, com la compra directa o per concurs; i només en 2022, senyor Castelló, vam estalviar 5 milions d'euros en taxacions de les administracions gràcies al tanteig. Aquestes són les dades, senyor Castelló, la resta paraules. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Continuarem amb la pregunta que formula l'il·lustre diputat Alfredo Castelló, quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Castelló Sáez:

Gracias, presidente.

¿Y cómo hacen esas valoraciones? ¿A ojo también, *conseller*? Eso de ahorrarse las valoraciones es fantástico, está muy bien, *ja vorem* lo que le ofrecen, cómo va el tema.

Sé que me habla de la compra directa, donde es obligatoria, pero, bueno, no me parece demasiado adecuado lo que dice usted. ¿Por qué no nos cuenta que el 5% de esas opciones de tanteo y retracto lo han hecho con la nueva legislación? ¿Y que el 95% se podía haber hecho con la antigua, que era perfectamente viable?

Me dice usted que debería trabajar más para proteger el derecho a la vivienda. ¿A mí? Oiga, usted es *conseller*. ¿Y sabe lo que le dice el Síndic de Greuges? Le dice que los demandantes de vivienda pública que han acudido a esta institución han seguido soportando una elevada vulneración de sus derechos más elementales a la hora de que la Administración despache sus peticiones. ¿Quién tiene que trabajar para proteger el derecho a la vivienda usted o yo, *conseller*? Creo que sería hora de que se pusiera a trabajar usted.

¿Le parece a usted un éxito que el plan Hábitat esté ejecutado al 18%? ¿Está usted contento? ¿Le parece a usted un éxito que tengan 2.300 viviendas menos en el parque público de la vivienda, *conseller*? ¿Le parece a usted un éxito que siga teniendo paralizada la construcción de 1.100 viviendas de colaboración público-privada? ¿Que no sepamos todavía qué va a pasar con los módulos de vivienda protegida y que esté muerta desde hace cuatro años, encareciendo los precios de la vivienda de compra y de alquiler? ¿Le parece a usted un éxito que tenga 1.300 viviendas –ya acabo, no se preocupe, quedan 20 segundos–, le parece este un éxito que queden 1.300 viviendas para sacar a licitación pública y que sean de carácter estrictamente público y que no haya movido usted ni un dedo en todo este tiempo? ¿Le parece un éxito que haya 45.000 viviendas para construir en suelo de administraciones públicas y no haya hecho nada?

Oiga, ¿cómo va el «temita» de la Sareb? ¿Ya nos llegan las viviendas o no? Porque lleva usted un año mareando y viajando, y no sabemos nada de la Sareb. Debe usted tener el mismo éxito que «equis punto» Puig con el tema de los trasvases, con el tema de la financiación autonómica o con el tema de la dependencia.

Conseller, ¿por qué no hace algo para trabajar para proteger el derecho a la vivienda de los valencianos? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestará el vicepresidente del Consell i conseller d'Habitatge.

El vicepresidente segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Ha hecho usted un rápido repaso, señor Castelló, por una serie de temas que quizá merecerían un poco más de detenimiento, aunque no creo que eso a usted le interese.

Ha hablado del Síndic de Greuges. Siguiendo las recomendaciones del Síndic de Greuges, este año, por primera vez, en cumplimiento de la Ley de función social de la vivienda de la Comunidad Valenciana, las personas que presenten su demanda de vivienda pública van a poder acceder a una prestación que tiene ya dotación presupuestaria.

Ha hablado de menos vivienda en el parque público. Efectivamente, porque ustedes la privatizaron y lo abandonaron.

Ha hablado de los módulos de vivienda protegida. Está en tramitación la modificación y pronto verá la luz. Y recuerde usted, si habla de la promoción pública, que por primera vez se han iniciado los procedimientos para nueva promoción de vivienda pública en la Comunidad Valenciana después de una década.

A més a més, la rapidesa amb la qual ens està permetent actuar el Decret de tanteig i retracte l'ha passat vosté per alt. Jo li he donat unes dades en la meua primera intervenció, però no només és una qüestió de dades, és una qüestió també de deixar-li a l'administració eines que li permeten en el futur seguir caminant cap a la garantia del dret a l'habitatge, senyor Castelló. Eixa és l'obligació del govern valencià, i en això és en el que treballa el govern valencià. El decret està sent, diga el que diga vosté, determinant per a poder seguir ampliant el parc públic, per garantir una adquisició d'habitatges – parlava vosté dels criteris, senyor Castelló –, una adquisició d'habitatges desconcentrada, diversificada i dispersa en diferents municipis, allà on més es necessita, una mesura eficaç, entre altres coses, per a evitar la guetificació que va patir el parc públic quan vostés governaven i per a poder donar resposta a les diferents necessitats habitacionals que sorgixen al llarg de tot el nostre territori.

En aquest sentit, li diré que hem ampliat el parc públic en 76 municipis de la Comunitat Valenciana, d'acord amb les necessitats d'habitatge, i que 733 habitatges han estat ja adjudicats i són la llar de 733 famílies, senyor Castelló. Repetisc, 733 que han vist garantit el seu dret a un habitatge digne gràcies a aquest mecanisme que vosté ha vingut avui ací a criticar.

Senyoria- acabe ja-, cal destacar també que el Decret llei de tanteig i retracte, no només està sent una eina eficaç per la Generalitat valenciana, si fera vosté la seua feina i s'informara, també els ajuntaments poden posar-ho en pràctica i estan fent-ho amb convenis de concessió de drets. De fet, hem signat ja 25 i, ajuntaments com València, la Pobla de Vallbona o Sant Vicent del Raspeig, ja han començat a aplicar-los.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresident.

Encetem ara un conjunt de preguntes al conseller de Sanitat, que també té l'honor de tindre les tres interpel·lacions. Per tant, molta paciència.

La primera serà formulada per l'il·lustre diputat Josep Ramon Nadal, al conseller de Sanitat Universal i Salut Pública, sobre el procés de reversió de la gestió de la sanitat al Departament de Dénia.

Té la paraula l'il·lustre diputat Josep Nadal.

El senyor Nadal Sendra:

Moltes gràcies, senyor president.

Bon dia, senyor conseller.

El 31 de gener de 2024 finalitza la concessió privada del departament sanitari de la Marina Alta. Esta concessió entrava dins de les polítiques del Partit Popular de privatització dels serveis públics que, pel que fa a la sanitat, va tindre al nostre país com a punta de fletxa del que s'anomenaria model Alzira i que s'exportaria a altres llocs d'Espanya i d'Europa.

La privatització de la sanitat a la Marina Alta ha causat un mal impossible de quantificar a la comarca. Estem a la cua en tots els indicadors: els últims en llits *per capita*, els últims en personal sanitari *per capita*, els últims en derivacions a l'especialista. Falta personal en totes les àrees perquè la concessionària Ribera Salut no cobrix les baixes. Si molta gent es posa les mans al cap perquè este hivern, en la sanitat pública, les cites d'Atenció Primària són a catorze dies, cal assenyalar que en la privatitzada és molt pitjor. Hui per hui, ma mare, perquè l'atenguen al centre de salut de Pego, ha d'esperar tres mesos. *(Veus)* Com podem mesurar el mal fet a les persones? Per què el tractament d'un càncer a Marina Salut no és el mateix que en la sanitat pública? Per què a la Marina Alta s'ha mort gent que no s'havia de morir? Què val la vida i la salut d'una persona? Crec que la majoria dels qui estem ací entendrem i arribarem a la conclusió que la vida i la salut de les persones no tenen preu. Per això, la reversió dels departaments privatitzats va ser un dels punts cabdals del pacte del Botànic de 2015. La població d'estos departaments va depositar en els partits d'esquerres totes les seues esperances de revertir esta situació. Vam ser els partits del

Botànic els primers d'Europa a revertir departaments privatitzats, com vam fer a Alzira i Torrevella.

A la Marina Alta, el grup Ribera va incomplir diversos punts del plec de condicions, va desassistir la població i hui és el dia que no s'ha presentat cap pla d'inversions. És obligació de Ribera Salut la construcció del centre integral de Dénia, del nou centre de salut a Dénia i del centre de salut a Calp. Segons el mateix plec de condicions, l'incompliment d'estos punts pot portar a la resolució del contracte. De fet, el mateix president Ximo Puig va anunciar, fins a en tres ocasions, la rescissió del contracte i la reversió immediata per incompliment dels plecs de condicions i, després, per compra d'accions. Han passat sis anys des del primer anunci de reversió i hui és el dia que al soci del Botànic no se'ns han donat les explicacions de per què no es va produir esta reversió ni tampoc sobre el full de ruta a seguir per a revertir.

Ara, senyor conseller, tenim algunes preguntes per a fer-li. ¿Per què no va intervindre la conselleria de sanitat en el moment de la compra de DKV a Ribera, quan esta compra-venda incomplia la llei valenciana de salut? ¿Per què no s'ha fet un conveni marc per a les reversions que servisca per a tranquil·litzar les plantilles dels departaments revertits o que es revertiran, com és el cas de Manises i Dénia? ¿Quin serà el balanç econòmic de la reversió, atenent que no s'han fet les inversions a què obligava el plec de condicions? ¿Per què no s'ha complert el que les Corts vam aprovar este estiu perquè s'iniciara immediatament el procés de reversió per a impedir el desastre provocat per l'empresa que ja hem vist en altres processos, una empresa que buida els sistemes informàtics, provocant el patiment de la ciutadania i del personal?

Les Corts va donar una ferramenta al Consell perquè controlara i lligara en curt l'empresa i pensem que no s'ha aprofitat. ¿Quina línia pensa seguir el Consell en la reversió de Manises?

Senyor conseller, el model Alzira, el model de la mercantilització del PP ha sigut un fracàs. Des de Compromís li estenem la mà per a fer efectives les reversions de Dénia i Manises i complir el pacte del Botànic. I per això li preguntem, senyor conseller, ¿quan pensa iniciar el procediment administratiu per a comunicar a l'empresa concessionària de Marina Salut la finalització del contracte, així com realitzar les actuacions necessàries per a la recuperació de la gestió directa?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Encetem una llarga sessió de control al conseller de sanitat amb esta pregunta i les interpel·lacions.

Començarem amb la resposta a l'il·lustre diputat Josep Nadal.

Quan vosté... Són quatre minuts.

Quan vosté vullga.